07/03/2020

Α’ Στάση Χαιρετισμών στη Χαλάστρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 6 Μαρτίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, χοροστάτησε και κήρυξε το θείο λόγο στην Α’ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Χαλάστρας. “Νέα Εύα η Παναγία Παρθένος, διότι αντί να εμπιστευθεί την πα-ρα---πλανητική πρόσκληση του δια-βο-λου και να αδιαφορήσει για την προειδοποίηση του Θεού, πίστευσε στο χαρ-μόσυνο μη-νυμα του Αρ-χαγ-γέλου και αποδέχθηκε με τα-πεί--νωση την πρόσκληση του Θεού να δια-κο-νήσει το μυστήριο της θεί-ας οι-κονομίας” σημείωσε, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος.

Διαβάστε αναλυτικά την ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις».

Ἠχεῖ ἀκόμη στά αὐτιά μας ὁ θρῆνος τῶν πρωτοπλάστων, τούς ὁποίους μᾶς

παρουσίασε τήν πε-ρα-σμένη Κυριακή, τήν Κυριακή τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἐκκλησία μας κα-θι-σμέ-νους «ἀπέναντι τοῦ παραδεί-σου» νά ὀδύρονται γιά τή γύ-μνω-ση πού τούς προκάλεσε ἡ παράβαση τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ καί γιά τήν ἔξω-σή τους ἀπό τόν κῆπο τῆς Ἐδέμ.

Ὅμως τήν εἰκόνα αὐτή διασκε-δά-ζει ἡ σεπτή μορφή τῆς Παναγίας Παρθένου, τῆς Ὑπεραγίας Θεο-τό-κου, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἱστά-με-νοι μέ σεβασμό καί εὐλάβεια ἀπό-ψε, ψά-λαμε πρό ὀλίγου τήν πρώτη στάση τῶν Χαιρετισμῶν της. Καί ἡ μελωδία τῶν «χαῖρε» της ἔκανε τόν θρῆνο τῶν πρωτοπλάστων νά ὑποχωρήσει.

«Χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις».

Νέα Εὔα ἡ Παναγία Παρθένος, γιατί μέ τήν ἀπόλυτη ὑπακοή της στό θέλη-μα τοῦ Θεοῦ, ἀναπλή-ρω-σε τήν ἀδικαιολόγητη πα-ρακοή τῆς πρώτης Εὔας.

Νέα Εὔα ἡ Παναγία Παρθένος, διότι ἀντί νά ἐμπιστευθεῖ τήν πα-ρα---πλανητική πρόσκληση τοῦ δια-βό-λου καί νά ἀδιαφορήσει γιά τήν προειδοποίηση τοῦ Θεοῦ, πίστευσε στό χαρ-μόσυνο μή-νυμα τοῦ Ἀρ-χαγ-γέλου καί ἀποδέχθηκε μέ τα-πεί--νωση τήν πρόσκληση τοῦ Θεοῦ νά δια-κο-νήσει τό μυστήριο τῆς θεί-ας οἰ-κονομίας.

Νέα Εὔα ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, καί ὁμώνυμος τῆς Ζωῆς, ὅπως καί ἡ παλαιά, γιατί ἀπό αὐτήν προῆλ-θε ἡ αἰτία καί ὁ πρόξενος τῆς Ζω-ῆς. Γιατί αὐτή γέννησε τόν Χρι-στό, πού εἶ-ναι ἡ Ζωή, καί χάρισε στόν πε-πτω-κότα ἄνθρωπο τήν αἰ-ώ-νιο ζωή, τήν ὁποία ἐκεῖνος ἀπώ-λεσε μέ τήν παρα-κοή καί τήν ἀπομά-κρυνση ἀπό τόν πα-ρά-δει-σο.

Καί αὐτή ἡ ἑκούσια καί ἐν ταπει-νώσει συγκατάθεση τῆς νέας Εὔας, τῆς Παναγίας Παρθένου, νά συμ-πρά--ξει στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ἔφερε «χα--ρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ» καί λύ-τρωσε τήν παλαιά Εὔα καί ὁλό-κλη-ρο τό ἀνθρώπινο γένος ἀπό τήν ἀπόγνωση καί τό βάρος πού προκαλοῦσε ἡ ἁμαρτία, ὥστε δι-και--ο--λογημένα νά τήν ὑμνεῖ ὁ ποιητής τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου ὡς «τῶν δα-κρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρω-σις».

Δέν ἦταν ὅμως ἄμοιρη δακρύων ἡ Παναγία μητέρα μας, ἀλλά τά δάκρυα τῆς μητρικῆς καρδιᾶς της, ὅταν ἄκουε τόν πρεσβύτη Συμεών νά προφητεύει τή ρομφαία πού ἐπρόκειτο νά δια-περάσει τήν ψυχή της, καί πολύ περισσότερο τά δά-κρυά της, ὅταν ἔβλεπε τόν Υἱό της κρεμά-μενο ἐπί τοῦ Σταυροῦ, μή ἔχοντα «εἶδος οὐ-δέ κάλλος» χάριν τῆς σω-τη-ρίας τῶν ἀν-θρώπων, ἔγι-ναν πηγή λυτρώ-σεως καί γιά μᾶς.

Καί ἡ λύτρωση αὐτή πού μᾶς χά-ρισε διά τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ της μᾶς

ἔδωσε μία νέα προ-ο-πτική. Μᾶς ἔδωσε τήν προο-πτική τῆς μετανοίας καί τῆς συγ-χω-ρή-σεως, στήν ὁποία τά δάκρυα τοῦ ἀν-θρώπου μεταβάλλονται σέ δά-κρυα κατα-νύ-ξεως καί κα-θάρ--σεως, πού ἀπο-πλύ-νουν τή συ-νεί-δηση τοῦ μετα-νο-οῦντος καί φέρ-νουν στήν ψυχή τή χάρη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Καί αὐτό εἶναι τό μεγάλο δῶρο τῆς Παναγίας μας πρός ὁλόκληρο τό ἀνθρώπινο γένος, δῶρο διά τοῦ ὁποίου ἡ λύτρωση τῆς Εὔας ἀπό τά δάκρυα τῆς ὀδύνης καί τοῦ πόνου, γίνεται λύτρωση καί σωτηρία τῆς κάθε ψυχῆς πού πιστεύει στόν Υἱό της καί εὐλαβεῖται καί σέβεται τήν Παναγία Μητέρα του.

Εἶναι ὅμως μεγάλο δῶρο, γιατί ἡ Παναγία μας εἶναι πάντοτε ἕτοιμη νά λυτρώσει καί ἀπό τά δάκρυα τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου τά τέκνα της, νά μᾶς λυτρώσει ἀπό τά δά-κρυα τῶν θλί-ψεων πού ἀντι-με-τω-πίζει ὁ καθένας μας στή ζωή του, ἀπό τά δά-κρυα τῆς ἀγωνίας μας γιά ὅσα συμ-βαίνουν γύρω μας, γιά ὅσα συμ-βαίνουν στόν κόσμο μας, γιά ὅσα μᾶς ἀνησυχοῦν καί μᾶς φο-βίζουν.

Ἡ Παναγία μας εἶναι πάντοτε πρό-θυμη νά ἀνταποκριθεῖ στίς ἀνάγκες μας, ὅταν προσφεύγουμε σ᾽ αὐτήν καί ζητοῦμε μέ ταπείνω-ση καί ἐμπιστοσύνη τή μητρική της προστασία, καί ὅταν μέ σεβα-σμό καί ἀγάπη προστρέχουμε στή χάρη της καί ἱστάμεθα ἐνώ-πιον τῆς ἱερῆς μορφῆς της γιά νά τῆς ἐκ-φράσουμε τήν εὐ-γνωμοσύνη μας γιά τίς πλούσιες δωρεές της καί γιά νά τῆς ἀπευ-θύ-νουμε ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μας, μαζί μέ τόν ἱερό ὑμνογράφο, τά «χαῖρε» τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου της.

Πρός αὐτήν, τή στοργική μητέρα πάντων τῶν χριστιανῶν, τήν Πα-να-γία Παρθένο, ἄς στρέψουμε γιά ἄλλη μία φορά τά βλέμματα καί τίς ψυχές μας καί ὑμνώντας «τήν ὡραιότητα τῆς παρθενίας της», ἄς τήν παρακαλέ-σουμε καί ἀπόψε, πρώ-τη Παρασκευή τῆς Μεγάλης Τεσ-σαρακοστῆς, πρώτη Παρα-σκευή τῶν Χαιρετισμῶν της, νά εἶναι πάντοτε καί γιά μᾶς λύ-τρω-ση τῶν δακρύων καί διαρκής μεσί-τρια στόν Υἱό της γιά τή σωτηρία μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ